

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/47/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120213108
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7120213108.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu A. B., nar. X.X.XXXX, bytom v A., C. X, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29 proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, o zaplatenie 230,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 18.3.2022 č.k. 22Csp/331/2020-138 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok .

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 230,- eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením, ktoré bude vyhotovené po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 230,- eur titulom primeraného finančného zadostučinenia. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 18.4.2018 sp. zn. 19Csp/89/2017, súd určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorená medzi stranami sporu dňa 29.4.2014 je neplatná. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 927,25 eur s prísl. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.6.2018. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalovaný ako poskytovateľ úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom uzatvoril so žalobcom ako spotrebiteľom dňa 24.9.2014 zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej mal žalobcovi poskytnúť finančné prostriedky vo výške 1.380,- eur. Hneď na začiatku zmluvného vzťahu žalovaný vrazil z istiny poplatok za poskytnutie úveru vo výške 138,- eur, preto skutočná výška úveru predstavovala 1.542,- eur. Spolu s uzatvorením zmluvy došlo aj k uzatvoreniu dohody o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej dochádzalo k výkonu zrážok zo mzdy v prospech dodávateľa. Súd vyhodnotil, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň ako absolútne neplatnú posúdil dohodu o zrážkach zo mzdy.

3. Pokiaľ sa žalobca v tomto konaní domáhal voči žalovanému primeraného finančného zadostučinenia, súd prvej inštancie posúdil nárok v zmysle § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1, § 11 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z.z., § 3 ods. 5 posledná veta zák. č. 250/2007 Z.z. a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Bol toho názoru, že žalobca úspešne uplatňuje voči žalovanému nárok titulom porušenia práv vyplývajúcich zo zmluvy o revolvingovom úvere. V zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. žalobcovi vzniklo právo na primerané finančné zadostučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie práv zodpovedá.

Za primerané považoval finančné zadosťučinenie vo výške 230,- eur, ktorú stanovil ako percentuálny podiel z celkovej žalovanej sumy s ohľadom na zapríčinenú ujmu a komplikácie vzniknuté žalobcovi pri domáhaní sa svojich práv a tiež psychickú záťaž. Na zdôvodnenie primeranosti tejto výšky uviedol, že zákon nestanovuje žiadne iné podmienky pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie, len to, že došlo k porušeniu práv alebo povinností ustanovených zákonom v súvislosti s ochranou spotrebiteľa. Konkrétne okolnosti prípadu porušenia práv a povinností súvisiacich s ochranou spotrebiteľa majú vplyv na to, akú náhradu možno uplatňovať. Žalovaný porušil záväzok v kontraktálnom procese, keď nesprávne určil výšku RPMN v zmluve, tým zasiahol do práv žalobcu. Navyše do práv žalobcu bolo zasiahnuté aj tým, že vykonával zrážky zo mzdy na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy a žalobca bol nútený domáhať sa svojich práv súdnou cestou. Primerané finančné zadosťučinenie vo výške 230,- eur predstavuje 25% z bezdôvodného obohatenia žalovaného. Takúto výšku súd považoval za primeranú aj vzhľadom k výške istiny poskytnutej na základe danej spotrebiteľskej zmluvy. Preto rozhodol tak ako vyplýva z výroku rozsudku a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 230,- eur.

4. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. V dôvodoch odvolania nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý podľa jeho názoru žiadnym konkrétnym spôsobom neodôvodnil, pokiaľ zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 230,- eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil len všeobecnými závermi, ktoré nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu. Ide pritom o satisfakciu za imateriálnu ujmu. Žiadnu inú funkciu práva úprava takémuto nároku nepriznáva. Vykonaným dokazovaním pritom musia byť preukázané konkrétne skutkové okolnosti, ktoré v danom prípade preukázané neboli. Žalovaný poprel predpoklad vyslovený súdom, že finančné zadosťučinenie má sankčnú a odradzujúcu povahu.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

7. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

8. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

9. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

10. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky argumenty uvádzané žalovaným v odvolaní. Žalovaný pritom uvádza skutočnosti, ktoré už boli uvedené pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní vo veci, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

11. Výsledky dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu dávajú dostatočný skutkový základ pre záver o povinnosti žalovaného uhradiť žalobkyni finančné zadosťučinenie v priznanej výške.

12. V danom prípade súd prvej inštancie správnou aplikáciou ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. dospel k záveru, že boli splnené všetky predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia žalobkyni, pričom odvolací súd považuje za správny aj záver súdu prvej inštancie ohľadom jeho výšky. Úvaha súdu prvej inštancie v tomto smere nevybočila z medzí a hľadísk stanovených zákonom, a túto úvahu odvolací súd považuje za správnu.

13. Podľa § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z.z. spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Vychádzajúc zo znenia vyššie spomínaného zákonného ustanovenia možno konštatovať, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zo znenia tohto ustanovenia možno vyvodiť, že podmienkou priznania nároku na primerané finančné zadosťučinenie je také porušenie spotrebiteľského práva, ktoré spotrebiteľ úspešne uplatní na súde a vychádza z porušenia povinnosti dodávateľa ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi.

15. Výsledky vykonaného dokazovania aj podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne svedčia o tom, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva. Niet pochyb o tom, že v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 19Csp/89/2017 bol právoplatne žalobcovi ako spotrebiteľovi priznaný vo vzťahu k žalovanému ako dodávateľovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 927,25 eur, z toho dôvodu, že preskúmaný spotrebiteľský úver bol posúdený ako bezúročný a bez poplatkov a tiež súd určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatným právnym úkonom. Nedostatok náležitostí stanovených zákonov spôsobil, že daný úverový vzťah súd vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov.

16. Výrokom tohto právoplatného rozsudku je súd, ale aj strany sporu viazaní v zmysle § 228 ods. 1 C.s.p., preto správne konštatoval súd prvej inštancie v danej veci, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu zákona na ochranu spotrebiteľa, a to konkrétne zák. č. 129/2010 Z.z. tým, že preskúmaná úverová zmluva neobsahovala náležitosti stanovené zákonom, čo malo za následok, že daný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súčasne medzi stranami sporu došlo k dojednaniu dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú súd vyhodnotil ako neplatnú zmluvu.

17. Možno tak konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu zákona na ochranu spotrebiteľa, a to konkrétne zák. č. 129/2010 Z.z.

18. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, správne súd prvej inštancie uzavrel, že zákon nestanovuje konkrétne kritériá, ktorými by sa mal riadiť. Pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať z toho, že spomínané ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. má plniť funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľov od nekalého konania, ktorému sa dopustili voči úspešným spotrebiteľom, ktorí uplatnili svoje práva v súdnom konaní. Podľa názoru odvolacieho súdu spomínané ustanovenie treba chápať aj ako satisfakciu spotrebiteľovi za to, že vstúpil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejšou stranou, ktorou je dodávateľ a tým priniesol prospech aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Žalobca v zmluvnom vzťahu vystupoval ako slabšia zmluvná strana – spotrebiteľ, ktorý nemohol ovplyvniť obsah zmluvy, ktorú možno považovať za formulárovú, vopred pripravenú zo strany žalovaného ako dodávateľa.

19. Podľa názoru odvolacieho súdu za primerané je potrebné považovať súdom prvej inštancie stanovené finančné zadosťučinenie vo výške 230,- eur, a to aj vzhľadom na výšku poskytnutého spotrebiteľského úveru ale aj výšku bezdôvodného obohatenia vzniknutého na strane žalovaného, ktoré bol nútený žalobca ako spotrebiteľ uplatniť súdnou cestou.

20. Zo všetkých týchto dôvodov odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).